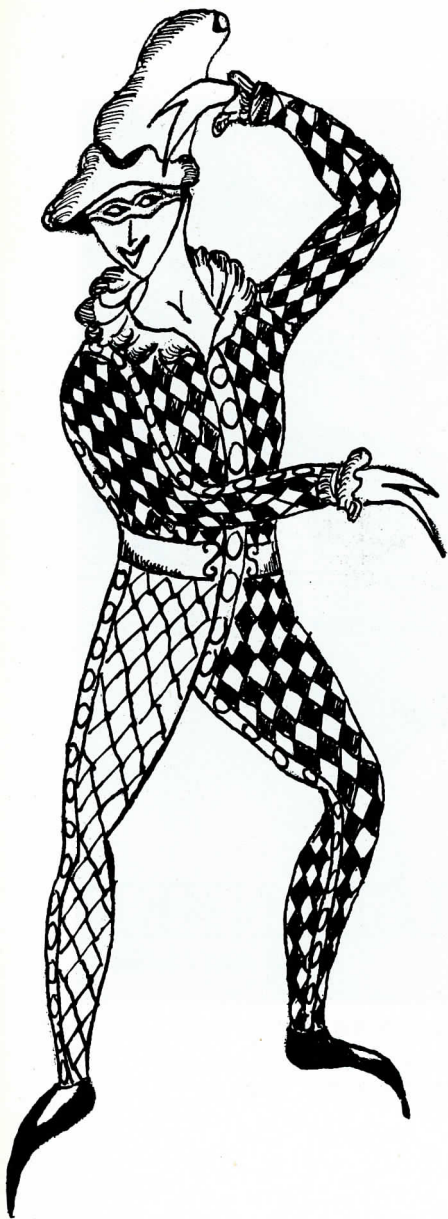

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Direktion: POUL PETERSEN

Program

TEKSTBIDRAG:

Fredrik Martner:

BERT BRECHT
OG HANS FLYGTNINGETID
I DANMARK

K. W. og B. B.

EN FØDELS DAGSHILSEN

OVERSIGT
ORIENTERING

Omslagstegning: Sikker Hansen

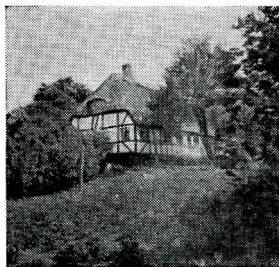
Vignet: Peter Eszterhas

Redaktion: Henning Hansen

BERT BRECHT

Som han så ud, da han arbejdede med »Skillingsoperaen«.
Dette billede er fra 1927.

*Det idylliske lille hus ved
Skovsbostrand*

BERT BRECHT

og hans

flygtningetid i Danmark

Bert Brecht var 35 år, da han på sin flugt fra det nazistiske Tyskland i 1933 slog sig ned i Danmark. For de penge, han havde tjent på »Dreigroschenroman« (der to år senere udkom på dansk under titlen »Kun i velstand har man det rart«, og som er bygget over handlingen i »Dreigroschenoper«, altså »Laser og pjalter«), købte han et lille stråtekt bindingsværkshus i Skovsbostrand, en halv snes kilometer uden for Svendborg. Her boede han i 6 år sammen med sin kone, skuespillerinden Helene Weigel, og deres to børn, Stefan og Barbara.

Lige til sin flugt fra Tyskland havde Brecht i en årrække været den mest kendte og omdiskuterede dramatiker i Tyskland. I 1928 havde »Dreigroschenoper« urpremiere som det nye berlinske teater *Theater am Schiffbauerdamm*s åbningsforestilling, det teater, som efter Brechts tilbagevenden til Berlin skulle blive hans og Helene Weigels. Med »Dreigroschenoper«, der gennemhegler spidsborgerligheden og håner borgerskabet ved simpelt hen at fremstille gangstere, mordere og tyveknægte som mennesker, der i alle henseender hylder en borgerlig moral og tillægger sig borgerlige vaner og dyder, vandt Brecht verdensberømmelse som dramatiker. Allerede et år senere opførtes »Dreigroschenoper« under titlen »Laser og pjalter« i København, og samtidig gik stykket over talrige andre europæiske og amerikanske teaterscener.

Brecht førte en tilbagetrukket og ubemærket tilværelse på Sydfyn. Han skrev uhyre meget i løbet af disse seks år, en samling enaktere: »Frygt og elendighed i det tredje rige«, skuespillene »Die Horatier und die Kuriater«, »Fru Carrars Geværer«, »Galilei«, »Det gode Menneske fra Sezuan«, »Mutter Courage« og »Das Verhör des

CARL MARIA WEBER

Lucullus», en mængde essays, noveller og digte samt romanen »Die Geschaefte des Herrn Julius Caesar«. Sammen med sin sekretær, forfatterinden *Grete Steffin*, som læste og talte dansk, oversatte han Martin Andersen Nexøs erindringer og Hans Kirks roman »Fiskerne« til tysk.

Kun en forsvindende del af hans arbejder blev offentliggjort i Danmark i de år. *Ruth Berlau* (dengang skuespillerinde ved Det kgl. Teater) oversatte »Fru Carrars Geværer«, som udspilles under den spanske borgerkrig, og stykket blev opført på *Arbejderscenen* i København. Enkelte digte og noveller offentliggjordes i *Social-Demokraten's* søndagstillæg »Hjemmets Søndag« – takket være bladets frisindede redaktør, *Arne Melgaard* og hans efterfølger *Preben Wilmann*. Brecht var ikke i kridthuset i Danmark. De danske nazister forlangte ham udleveret til Hitlers Tyskland, hvad regeringen dog afslog. Teaterkritikerne misbilligede hans teaterteorier, og næsten alle forargedes over, at han bekendte sig til kommunismen. Han havde rigtignok aldrig været og blev aldrig medlem af noget kommunistisk parti, men han hyldede ofte Sovjetunionen og kommunismen i sine værker. Fra sine ganske unge dage af havde han været en fjende af det borgerskab, han selv stammede fra, og det var den politisk indifferente borgerlige samfundsklasse, der hjalp Hitler til magten, og som måtte bekæmpes. Kun en politisk bevidst og skolet arbejderklasse kunne skabe en menneskeværdig verden.

I de sidste 4–5 år, Brecht boede ved Svendborg, var jeg sammen med ham så at sige en dag eller to hver uge. Vi arbejdede sammen i hans arbejdsværelse, et langt smalt rum, der lå i husets gavlende. Et arbejdsbord i bejset fyrretræ strakte sig langs hele den ene langside af værelset. På væggene hang kinesiske teatermasker og et kæmpefotografi af hans kone, Helene Weigel. På en af bjælkerne under det lave loft læstes et citat af Lenin: *Die Wahrheit ist konkret*. Bogstaverne var klippet ud i sort karton og hæftet til bjælken med tynde søm. Stolene i værelset var små lave læderstole, kun foran et lille bord med skrivemaskinen stod en almindelig træstol. På borde, stole og gulv lå uordentlige dynger af bøger og manuskripter.

Brecht var middelhøj og tynd, og han virkede skrøbelig. Det smalle, fintskårne ansigt med den lidt lange, stærkt buede næse var blegt, for han kom næsten aldrig uden for stuerne. Hans hår, der var meget mørkt, næsten sort, var klippet ganske tæt. En mørkegrøn kedeldragt udgjorde almindeligvis hans påklædning, men når han gik ud, tog han en læderjakke og en flad kasket på. Kasketten beholdt han for øvrigt tit på også inden døre. Hans briller, som han gerne skød op i panden, var et par små ovale stålindfattede glarøjne af den slags, som anvendtes for 100 år siden. Ansigtet skyg-

PREBEN UGLEBJERG og KATE MUNDT

gedes af mørke skægstubbe. Det undrede altid Brechts venner, at man aldrig så ham nybarberet og dog heller aldrig virkelig skægget.

Han gik let duknakket og med hovedet lidt på sned. Hans smil var genert, næsten undseligt. Kun når han diskuterede kunstneriske spørgsmål, virkede han helt selvsikker, ja, myndig. Konversations-talent ejede han ikke, og han undgik så vidt muligt selskabelig omgang. Han ville kun være sammen med mennesker, han kunne diskutere og udveksle tanker med. Kunne han absolut ikke undslå sig for at gå ud, mødte han i den daglige påklædning, arbejds-skjorten uden slips og kedeldragten og med den flade kasket på hovedet.

Lige så skødesløs, næsten lurvet i klædedragt (ikke på grund af krukkeri, men fordi alt, hvad der var tilgjort og konventionelt, frastødte ham), lige så omhyggelig var han med alt vedrørende sit arbejde. Hans stil var udsøgt, og han kæmpede ofte i lang tid med at forme en enkelt sætning eller med at finde det rette ord. Selv hans manuskripter skulle være fejlfri og sirlige. Grete Steffin, hans sekretær, lovpriste ham for disse smukke og letlæselige manuskripter, som det var en fornøjelse at arbejde med. Alle større manuskripter blev fint heftet og indbundet i karton hos bogbinder Andersen i Møllergade i Svendborg. Som regel skrev han på maskine, men det hændte, at han gjorde tilføjelser i hånden, og hans håndskrift var altid nydelig og klar, skønt den var meget lille, og han benyttede de gammeldags gotiske bogstaver. Han lagde også vægt på og påskønnede, at man gjorde sig den ulejlighed at aflevere et fint og fejlfrit manuskript til en oversættelse af et eller andet af hans arbejder.

Lige fra sine unge dage af havde Brecht levet spartansk, ja, da han var i begyndelsen af tyverne, måtte han indlægges på et hospital i Berlin på grund af underernæring. Det skyldtes ikke udelukkende, at han var fattig, men – og måske i nok så høj grad – at han ikke havde synderlig smag for bordets glæder. Han spiste ikke gerne andre retter end dem, han var vant til fra sin fødeby, Augsburg, og de retter kunne kun hans kone lave tilfredsstillende. Satte man ham over for mere luksuøse og raffinerede måltider, så han på anretningen med et spotsk udtryk og sagde misbilligende: »*Sowas ist man nicht in Augsburg!*« Alligevel erklærede han det høje danske smørrebød for *wunderschön*.

Selv om Brecht var flygtning i disse år, selv om han ikke så synderlige resultater af sit arbejde, og selv om fremtiden med truslen om den kommende storkrig tegnede sig usikker, følte han sig utvivlsomt godt tilpas på Fyn. Han led ikke materiel nød, han havde arbejdsro. Den sydfynske befolkning var venlig og ligefrem,

ERNO MÜLLER og EINAR SISSENER

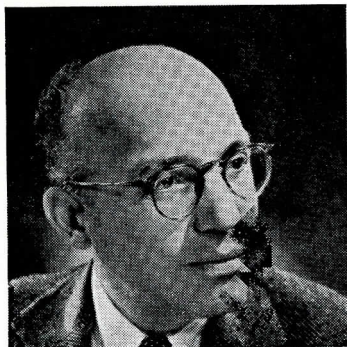
og han kunne dyrke familielivet på en måde, som han hverken før eller efter Svendborg-tiden havde lejlighed til. Når børnene, der ikke sagde mor og far til forældrene, men *Helli* og *Biddi*, var kommet i seng, læste han eventyr og vers, han havde skrevet til dem, eller udvalgte stykker fra det gamle testamente højt for dem. Bag- eller vendte han tilbage til sit arbejdsværrelse og kunne i timevis vandre op og ned ad gulvet i sine knirkende sko, mens han syslede med nye ideer.

Et halvt år, før han skulle forlade Danmark, begyndte han på et nyt stykke, »Der Augsburger Kreidekreis«, som han dog endte med at skrive om til en novelle. Men samtidig slog det ham, at han måske i Danmarks-historien kunne finde en tildragelse, der kunne bruges som ramme om en fynsk kridtcirkel. Vi drøftede det en efterårsdag i 1938, mens vi spadserede gennem Svendborgs krumbøjede gamle gader med deres benbrækkerbrølægning. Naturligvis skulle handlingen henlægges til en periode, hvor folket havde sat sig op mod tyranner, og da han hørte om drabet på Knud den Hellige i Odense og derpå om Niels Ebbesens likvidering af grev Gert, bad han om øjeblikkeligt at få alt, hvad der kunne fremskaffes af historisk litteratur om de to begivenheder.

Brecht nåede aldrig at komme i gang med en fynsk eller en nørrejysk kridtcirkel, og »Den kaukasiske kridtcirkel«, som blev skrevet i 1944, er først nu 19 år efter nået til Danmark. I de 6 år, Brecht boede i Danmark, og mange år efter, var det en næsten forgæves kamp at søge at få noget af hans produktion frem herhjemme. I dag – 7 år efter hans død – synes alt af Brecht og om Brecht at være af interesse. »*Ein bischen spät*,« ville han selv have sagt.

Den 9. april 1939 – årsdagen før Hitler voldtog Danmark – besluttede Brecht at flygte til Sverige. Det var påskedag, og Mussolini havde et par dage forinden besat Albanien. Allerede 2. påskedag rejste Brecht fra huset i Skovsbostrand. På hovedet havde han den flade kasket, i den ene hånd en lille taske med de nødvendigtigste ting, i den anden et bind kinesiske digte i engelsk oversættelse. Med et vemodigt lille smil så han sig om i haven, hvor træer og buske allerede var ved at grønnes. Foråret var tidligt på færde det år. Han lettede på kasketten, idet Ruth Berlau startede bilen for at køre ham til København, og sagde til os, der blev tilbage: »*Auf Wiedersehen – und vielen Dank*.« Otte dage senere havde Helene Weigel og Grete Steffin pakket og fulgte sammen med børnene efter ham til Lidingö ved Stockholm. Herfra sendte han et lille brev, der indledtes med ordene: »*Ich bin wieder auf einer kleinen Insel gelandet, wo die Leute sind freundlich . . .*«

Fredrik Martner.

Kurt Weill

K. W.

og

B. B.

Kurt Weill blev født i Tyskland i året 1900, og afslørede tidligt udprægede musikalske evner; allerede som trettenårig komponerede han sin første opera. Senere studerede han komposition hos Humperdinck og Busoni i Berlin, og hans store interesse for teater gav sig i begyndelsen af tyverne udslag i komposition af flere operaer og en hel del scenemusik.

Det blev dog venskabet og samarbejdet med Bert Brecht, der fik afgørende indflydelse på hans udvikling som komponist. I slutningen af tyverne og begyndelsen af trediverne skrev de sammen operaerne »Die Dreigroschenoper« (Laser og pjalter), »Mahagonny« og »Der Jasager« (Drengen, der sagde ja).

I disse værker har Weill og Brecht forsøgt at skabe en helt ny form for opera. Musikken ledsager således ikke selve handlingen, men afbryder den derimod på passende steder for at understrege situationens udvikling. Resultatet heraf bliver en mellemting mellemting mellem opera og skuespil. Musikken er stærkt jazzpræget i rytme, melodi og instrumentation.

Både i »Laser og Pjalter« og »Mahagonny« er handlingen henlagt til samfundets nederste lag, et forhold Weill understreger i udnyttelsen af tyvernes vulgærmusik. Tanzorkestrenes kælnе tango og hidsende hot er her bearbejdet til et kunstnerisk udtryk for storbyens gadesang.

»Drengen, der sagde ja« er bygget over et japansk eventyr. Den er oprindeligt skrevet som børneopera, musikken er derfor ganske enkel, og der kræves kun et lille orkester. Inspireret af østerlandsk teater mimes handlingen, medens sangerne synger deres partier foran scenen.

I 1933 blev Brechts og Weills værker forbudt i Tyskland, og de flygtede sammen til Danmark. Et par måneder senere overværede de i Paris uropførelsen af deres ballet »De syv Dødsynder«. Her skiltes deres veje, Brecht drog tilbage til Danmark, og Kurt Weill rejste til New York, hvor han boede til sin død i 1950.

For få år siden udsendtes på grammofonplade en nyindspilning af musikken til »Laser og Pjalter«. Den var tilrettelagt af skuespillerinden Lotte Lenya, der var den første Snapse-Jenny i »Skillingsoperaen« og senere blev Kurt Weills hustru.

red.

11. forestilling i sæsonen 1962-63

SKILLINGSOPERAEN

eller

LASER OG PJALTER

I et forspil og 8 billeder af
BERT BRECHT

Musikken af: KURT WEILL

Oversættelse: *Tage Hind*

Sangteksterne: *Sven Møller Kristensen* – Visen om Sørøver-Jenny 2. finale
og Salomonsangen oversat af *Ivan Malinovski*

Dekorationer og kostumer: *Daniel Snyder*

Dekorationerne udført af *Jens-Anker Olsen*

Kostumerne udført af *Maria Deleuran*

Sceneteknik: *Aage Rishøj*

Belysning: *Carl E. Andreassen*

Frisør: *Caroline Nielsen*

Medlemmer af Aarhus By-Orkester

Repetitører: *Arvid Andersen, Rita Viborg Larsen og Peter Beck*

Musikalsk indstudering: PER DREIER

Iscenesættelse: CARL MARIA WEBER

PERSONERNE:

Jonathan Jeremiah Peachum, Chef for proletariatets organiserede udnyttelse af den menneskelige medynk, indehaver af Soho's største magasin for tiggerudstyr .

Einar Sissener (som gæst)

Fru Peachum

Mime Fønss

Polly, deres datter

Kate Mundt (som gæst)

Mac Heath, med hædersnavnet »Mackie Springkniv«. Anfører for tyve, røvere og volds mænd af enhver art og tapperhedsgrad

Preben Uglebjerg (som gæst)

Jackie Brown, Londons politichef

Erno Müller (som gæst)

Lucy, hans datter

Vigga Bro

Pastor Kimball

Gunnar Stryhn

Mathias Pengevrider

Walther Sørgepil

Jacob Langfinger

Bobby Stiksav

Jimmy

Ede

Filch, en tiggeraspirant

Lirekassemanden

1. tigger

2. tigger

Snapse Jenny

Betty

Molly

Dolly

Vixen

Hilda

Conny

Bessie

Smith, overbetjent

1. betjent

Tiggere, tyve og skøger

Mac Heaths bande
af enhver art

Mac Heaths mere
end tvivlsomme
veninder

Børge Hilbert

Jørgen Fønss

Erling Dalsborg

Preben Harris

Gustaf Bentsen

Troels Munk

Jørgen Krogh

John Hahn-Petersen

Paul Smyrner

Frode Sørensen

Elin Reimer

Jane Jeppesen

Hanne Ribens

Vibeke Pedersen

Inger Gleerup

Tonny Spangsbo

Elsebeth Steentoft

Bodil Lindorff

Gyrd Løfquist

Fritz Brun

Handlingen foregår i London i begyndelsen af århundredet

Forspillet: En gade

1. billede: Peachums tiggergarderobe

5. billede: Bordellet

2. - : En hestestald

6. - : Fængslet

3. - : Tiggergarderoben

7. - : Tiggergarderoben

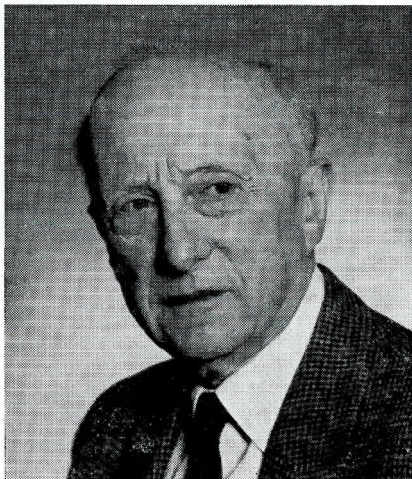
4. - : Hestestalden

8. - : Ved galgen

Pause 10 min. efter 3. billede.

Forestillingen slut ca. kl. 23,00

Pause 15 min. efter 6. billede.

Fredag d. 26. april kunne skuespiller Gunnar Stryhn fejre sin 75 års fødselsdag. Programmet har bedt hr. overbibliotekar Sej, mangeårigt medlem af Teatrets repræsentantskab, skrive en hilsen til den afholdte og stadig ungdommelige fødselar.

Kære hr. Stryhn!

En hjertelig lykønskning til den runde fødselsdag! De har tjent dansk teater gennem et langt, flittigt liv, deraf Aarhus Teater i næsten en menneskealder, nemlig fra 1930, og jeg tror, jeg med sandhed kan påstå, at De kun har venner her, venner som tillige er Deres beundrere.

Og det er ikke så underligt, at det er sådan, for De har jo mestret alle slags roller lige fra Holberg til de »absurde« stykker, fra Jacob Skomager i »Jeppe på Bjerget«, som i Deres fremstilling blev en veritabel bondemefistofeles, til den ene af vagabonderne i »Vi venter på Godot«. De har formået at gøre de små opgaver til store oplevelser, og forklaringen er ganske simpelt den, at De altid har været ægte i Deres kunst; De har altid været identisk med den person, De forestillede på scenen, så ingen kunne være i tvivl om, hvordan han var – en egenskab, som jeg tror, vil vedblive at være noget centralt i al skuespilkunst, både i det klassiske og det »absurde« repertoire.

Til den tak, som vil strømme mod Dem fra mange sider, vil jeg gerne have lov at føje min.

Deres hengivne beundrer gennem alle årene

Emanuel Sej

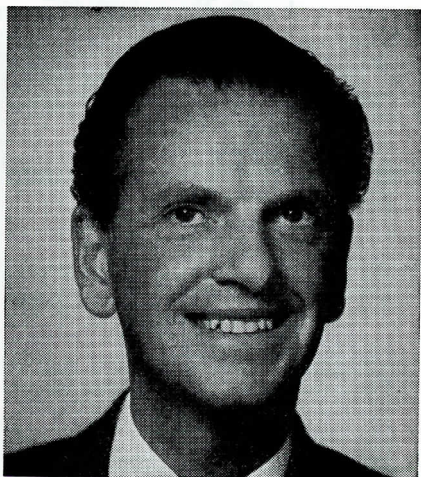
Vigga Bro

Mime Fønss

Borge Hilbert

Jørgen Fønss

Elin Reimer

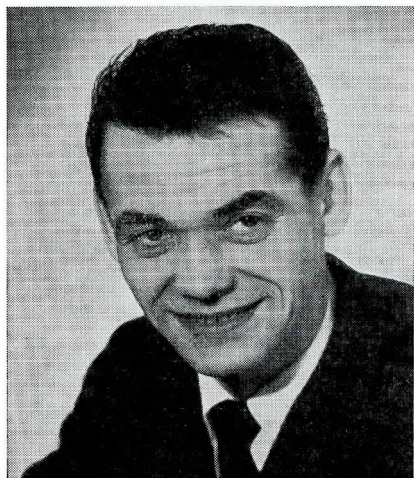
Preben Harris

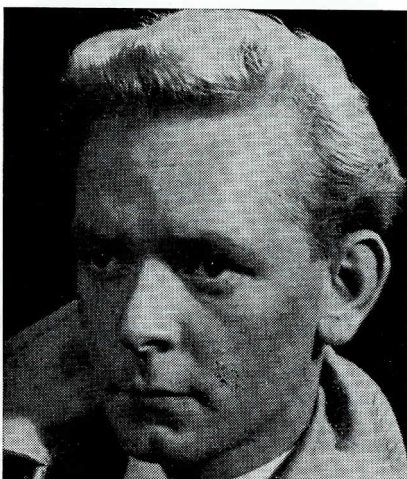
Gustaf Bentsen

Troels Munk

Erling Dalsborg

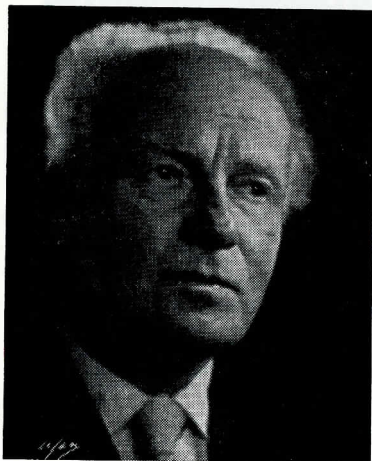
Jørgen Krogh

Jane Jeppesen

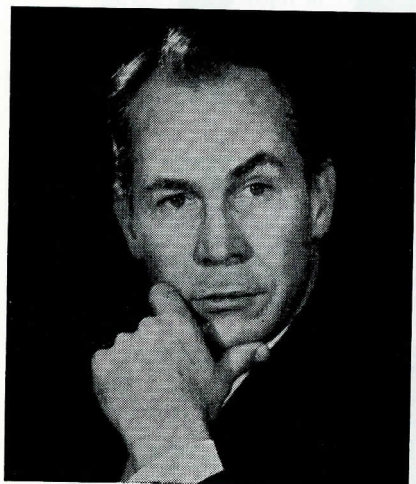
Hanne Ribens

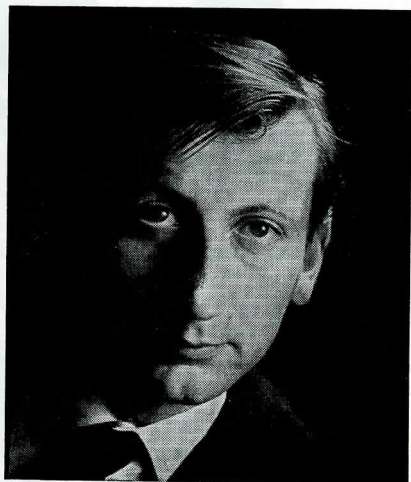
Paul Smyrner

Bodil Lindorff

Gyrd Løfquist

John Hahn-Petersen

Aarhus Teater

opførte i sæson 1962-63 følgende dramatiske arbejder:

- JOMFRUBURET, operette med Schuberts musik bearbejdet af H. Berté. Tekst af A. Wilner og H. Reichert. Iscenesættelse: Jon Iversen. Premiere: 24. august 1962.
- STAKKELS DON JUAN, skuespil af Anton Tjekhov. Iscenesættelse: Johs. Ewald Rasmussen. Premiere: 7. oktober 1962.
- FAMILIENS HVIDE FAR, lystspil af L. Du Garde Peach og Ian Hay. Iscenesættelse: Poul Petersen. Premiere 25. oktober 1962.
- TARTUFFE, komedie af J. B. Moliere. Iscenesættelse: Preben Harris. Premiere 15. november 1962.
- FOLK OG RØVERE I KARDEMOMME BY, børnekomedie af Thorbjørn Egner. Iscenesættelse: Birthe Backhausen. Premiere: 11. december 1962.
- MADAME, lystspil af Noel Coward. Iscenesættelse: Beatrice Bonnesen. Premiere: 31. december 1962.
- REJSEN, skuespil af George Schéhadé. Iscenesættelse: Ulf Stenbjørn. Premiere: 5. februar 1963.
- KATTENE, skuespil af Walentin Chorell. Iscenesættelse: Gerda Ring. Premiere: 13. marts 1963.
- SPAREKASSEN, lystspil af Henrik Hertz. Iscenesættelse: Gyrd Løfqvist. Først opført ved gæstespil i Bergen 21., 22. og 23. november, derefter skole sceneforestilling og endelig offentlig premiere: 31. marts 1963.
- FØDSELS DAGSSELSKABET, skuespil af Harold Pinter. Iscenesættelse: Preben Harris. Premiere: 15. april 1963.
- SKILLINGSOPERAEN eller LASER OG PJALTER, opera af Bert Brecht og Kurt Weill. Iscenesættelse: Carl Maria Weber. Premiere: 28. april 1963.

Tak for i år!

ODENSE TEATER viser i øjeblikket Luigi Pirandellos skuespil »Henrik IV«. Dramaets hovedperson er en italiensk adelsmand, der ved karnevalsfest i sin ungdom udsættes for et attentat fra en rivals side og efter ulykken indbilder sig at han er den Henrik IV, hvis maske han bar. Efter mange års forløb bliver han atter rask, men bevarer dette som en hemmelighed, indtil han møder sin ungdoms elskede og sin rival, dem fortæller han om sin helbredelse, dræber rivalen, der ødelagde hans liv, og flygter derpå atter ind i sin uvirkelighed. Odenseopførelsen er en Danmarkspremiere, den er iscenesat af den store norske skuespiller Claes Gill, der også selv spiller titelrollen, øvrige roller fremstilles af Ebba Wieth, Jonna Hjerl, Hans Otto Nielsen, Holger Perfort og Anker Tåsti.

Op så lægger man i Odense op til forårets store musikforestilling. Det bliver i år intet mindre end verdenspremieren på Hans Schreiber og Stig Trenters kriminal-musical »Den røde Gondol« med sangtekster af Gøsta Ryhbrandt. Den brogede og spændende handling er, som titlen røber, henlagt til Venedig, teksten er oversat af Volmer-Sørensen, og for opsætningen står de to prøvede musical-veteraner Ole Walbom og Erik Bidsted; den musikalske indstudering leder komponisten selv, bistået af Aksel Vellejus. Grethe Thor-dahl står for første gang i flere år igen på en dansk scene sammen med den anden kvindelige gæst, søde Jytte Elga Olga. De to unge sangere Henning Hansen og Benny Bundgård er gæste-gondolierer og Axel Bang har en dobbeltrolle. Man regner med at »Den røde Gondol« løber af stabelen midt i maj.

AALBORG TEATER vil i år til sine øvrige triumfer føje en ny rekord med opførelsestallet på »Den kaukasiske Kridtcirkel« af Bert Brecht. Successen har sprængt alle beregninger, og man regner med at nå op på firs opførelser – noget ganske uhørt i Limfjords-byen – før man i slutningen af maj lukker portene i for sæson 1962–63. Dejligt at se, at en stor kunstnerisk succes også går hen og bliver en stor publikumssucces. »Den kaukasiske Kridtcirkel« er iscenesat af Hans Henrik Krause og Paul Dessau's musik spilles af Aalborg Byorkester under Viktor Stærmoses ledelse. Hele teatrets personale medvirker med Laila Andersson, Eik Koch og gæsten Gert Bastian i de betydeligste roller. Handlingen er bygget over et gammelt kinesisk sagn og den bibelske beretning om de to kvinders strid om barnet, og hvordan den, der ikke nænner at gøre det ondt, får det tilkendt, fordi, som det livsbekræftende hedder i eventyrets – og Brechts – morale: »Den, der gør godt mod livet, skal det tilhøre«.

DET KGL. TEATER

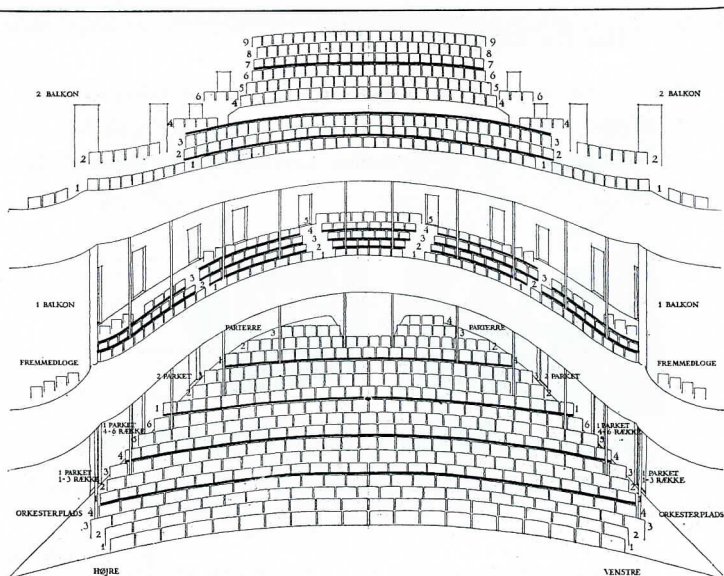
Repertoire i maj måned 1963

- SKUESPIL Knud Sønderby: Kvindernes Oprør
 Jean Giraudoux: Siegfried
 Henrik Hertz: Sparekassen
 Goldoni: Mirandolina
 Bruun Olsen/Finn Savery: Teenagerlove
 Friederich Dürrenmatt: Fysikerne
- OPERA Mozart: Figaros Bryllup
 Rossini: Barberen i Sevilla
 Verdi: Rigoletto
- BALLET 4. maj premiere: 3 balletter af George Balanchine
 Symfoni i C. Musik: Georges Bizet
 Bourrée Fantasque. Musik: Emanuel Chabrier
 Fire Temperamenter. Musik: Poul Hindemith

15.-31. maj: Den danske Ballet og Musik Festival

hvor der opføres følgende balletter og operaer:

- BALLETTER Apollon Musagettes – G. Balanchine/Stravinskij
 Napoli – Bournonville/Gade, Helsted, Paulli
 Danses Concertantes – Mac Millan/Stravinskij
 Under Jorden – Mac Millan/Frank Martin
 Solitaire – Mac Millan/Malmcold Arnold
 Coppelia – Nutter, Saint Leon/Delibes
 Romeo og Julie – Frederick Ashton/Prokofjef
 Søvnængersken – Balanchine/Rieti efter Bellini
 Fjernt fra Danmark – Bournonville/Lumbye
 Sylfiden – Bournonville/Løvenskjold
 Etudes – Harald Lander/Czerny-Riisager
 Symfoni Classique – Birger Bartholin/Prokofjef
 Døren – Kirsten Ralov/Niels Viggo Bentzon
 Den skønne Donau – Massine/Strauss
 Frøken Julie – Birgit Cullberg/Ture Rangström
 Fanfare – Jerome Robbins/Benjamin Britten
 Carmen – Roland Petit/Georges Bizet
- OPERAER Saul og David – Carl Nielsen
 Boheme – Puccini
 Den fiffige lille ræv – Janacek
 Den flyvende Hollænder – Wagner
 Figaros bryllup – Mozart

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	3,00	1. balkon, 3. rk., midtfor ..	16,00
2. balkon, 4.-6. rk.	6,00	1. balkon, 2. rk.	16,00
2. balkon, 2. rk., siderne ..	7,00	1. balkon, 1. rk.	19,00
2. balkon, 2.-3. rk., midtfor	8,00	Parterre	9,00
2. balkon, 1. rk.	10,00	2. parket, 1.-3. rk.	11,00
1. balkon, fremmedloge ...	20,00	1. parket, 4.-6. rk.	16,00
1. balkon, 4.-5. rk.	12,00	1. parket, 1.-3. rk.	17,00
1. balkon, 3. rk., siderne ..	8,00	Orkesterplads, 1.-4. rk. ...	19,00

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scapas forhal. Efter kl. 18 salg til forestillingsaftenen i billetkontoret i teatrets forhal. - **Telefon 2 26 22.**

Billetpriserne kan forandres ved gæstespil, tourneur og særforestillinger. - Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 15 øre pr. billet. - Alle ovennævnte priser er incl. garderobe.

Annoncerne arrangeret af Lockeyes Reklamebureau